

Arrest

nr. 136 156 van 14 januari 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie van 12 september 2014 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 oktober 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 juli 2014 dienden de verzoekende partijen samen met hun twee minderjarige kinderen een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Het door de verzoekende partijen overgemaakte paspoort was voorzien van een Schengenvisum, afgegeven op 16 juni 2014 door de Estse consulaire diensten te Kiev en geldig voor een verblijf van zestig dagen tussen 1 juli 2014 en 31 augustus 2014. Een stempel

op pagina 9 van het paspoort getuigt van de binnenkomst op het grondgebied van de Lidstaten via de luchthaven van Brussel-Nationaal op 12 juli 2014.

De verzoekende partijen werden gehoord op 24 juli 2014 en verklaarden dat ze op 12 juli 2014 rechtstreeks van Oekraïne naar België reisden met het hoger vermelde paspoort en visum.

Op de vraag vanwege welke specifieke reden(en) ze besloten asiel te vragen in België en of ze met betrekking tot omstandigheden van opvang of van behandeling redenen hebben, die volgens hen verzet tegen een overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat zouden rechtvaardigen, antwoordde de eerste verzoekende partij dat ze besloot een asielaanvraag in te dienen in België omdat ze ervan overtuigd is dat ze enkel in België rechtvaardigheid en bescherming zal vinden. De tweede verzoekende partij stelde dat zij besloot asiel te vragen in België omdat zij in België verblijvende kennissen heeft en omdat zij ervan overtuigd is dat in België haar vrijheid en rechten zullen worden erkend.

De tweede verzoekende partij uitte verzet tegen een behandeling van haar asielaanvraag door de Estse instanties omdat zij geen kennissen heeft in Estland en omdat Estland volgens haar op de rand van een burgeroorlog staat. De eerste verzoekende partij uitte verzet tegen een behandeling van haar asielaanvraag door de Estse instanties omdat ze via de media zou hebben vernomen dat Estland op de rand van een burgeroorlog staat en de NAVO voorbereidingen treft om Estland te beschermen tegen Rusland.

De eerste verzoekende partij verklaarde dat haar broer en zijn gezin ook in België verblijven in de hoedanigheid van asielzoekers. De tweede verzoekende partij verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende familie te hebben.

De verzoekende partijen verklaarden tijdens het verhoor geen gezondheidsproblemen te kennen.

Op 29 juli 2014 richtten de Belgische autoriteiten een overnameverzoek aan de bevoegde Estse instanties die op 4 augustus 2014 met toepassing van artikel 12(2) van Verordening 604/2013 instemden met het verzoek voor overname en met de behandeling van de asielaanvraag.

Op 12 september 2014 werden de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 26^{quater}). Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

Op 22 september 2014 dienden de verzoekende partijen een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gericht tegen de thans bestreden beslissingen.

Op 24 september 2014, bij arrest nr. 130 059, verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid daar er niet voldaan werd aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Ter adstruering van hun middel zetten zij uiteen wat volgt:

“Aangezien, de verwijderingsbeslissing rust op de overweging dat Estland een Europese lidstaat is die de Conventie van Genève heeft ondertekend. Er moet dan ook worden uitgegaan dat Estland het beginsel van non -refoulement alsmede de verdragsverplichtingen voortkomende uit refoulement alsmede de verdragsverplichtingen voortkomende uit refoulement alsmede de verdragsverplichtingen voortkomende uit de Conventie van Genève en het EVRM nakomt.

Terwijl in ‘Country Report on Human Rights Practices 2013 – Estonia het volgende stelt:

Access to Asylum: The law provides for the granting of asylum or refugee status, and has established a system for providing protection to refugees. The nongovernmental organization (NGO) Estonian Human Rights Center (EHRC) reported that authorities did not adequately inform asylum seekers of their rights. Additionally, authorities provided only poor and irregular access to public services for asylum seekers

and those granted international protection. The EHRC repeated its recommendation that the government establish an independent border monitoring entity to ensure that the actions of the authorities at border checkpoints comply with local and international law. The EHRC other NGOs provided legal and social assistance to asylum seekers in cooperation with authorities. Government officials indicated that access to legal aid was available at every stage of the asylum procedure.

Safe Country of Origin/Transit: The government has a policy denying asylum applicants from a "safe" country of origin or transit. The UNHCR has expressed concern about the government's policy of refusing entry and immediately returning persons who have transited such a country, particularly about their inability to appeal denial of entry from outside the country. Authorities asserted they grant interviews to all individual asylum seekers. country. Authorities asserted they grant interviews to all individual asylum seekers.

Temporary Protection: The government provided temporary protection to individuals who may not qualify as refugees and granted it to two individuals during the first 10 months of year

Safe Country of Origin/Transit: The government has a policy of denying asylum applicants from a "safe" country of origin or transit. The UNHCR has expressed concern about the government's policy of refusing entry and immediately returning persons who have transited such a country, particularly about their inability to appeal denial of entry from outside the country. Authorities asserted they grant interviews to all individual asylum seekers.

Child Abuse: Child abuse continued to be a problem. In 2012 police reported 303 cases of sexual abuse of minors, 23 percent more than in 2011. In the same year, courts convicted sexual abuse of minors, 23 percent more than in 2011. In the same year, courts convicted 56 individuals of sexually assaulting minors. The Police and Border Guard Board worked to combat child abuse, including sexual abuse. The legal chancellor acted as children's ombudsman. On November 21, the parliament passed a new law to introduce stricter punishment for child sexual abuse. The law introduces punishments of two to eight years in prison and criminalizes purchasing sex from minors. The law foresees additional background checks for persons working with children.

Russian speakers worked disproportionately in blue-collar industries and continued to experience higher unemployment than ethnic Estonians. Some noncitizen residents, particularly ethnic Russians, alleged that the language requirement resulted in job and salary discrimination .

Te raadplegen op: http://www.ecoi.net/local_link/270705/387450_en.html

Estonia is a source, transit, and destination country for women subjected to forced prostitution, and for men and women subjected to conditions of forced labor. Estonian women are subjected to sex trafficking in Finland, Luxembourg, Denmark, Germany, Spain, the United Kingdom, and the United States. Estonian women are forced into prostitution in Tallinn. Young Estonian women that engage in false marriages in exchange for employment abroad may also be vulnerable to trafficking in persons. Men and women from Estonia are subjected to conditions of forced labor in Finland, Norway, Spain, Sweden, and the United Kingdom. Ukrainian nationals were subjected to labor exploitation within Estonia within the reporting period. Vietnamese nationals who were subjected to forced labor in Russia were transported through Estonia en route to other EU countries within the reporting period.

The Government of Estonia does not fully comply with the minimum standards for the elimination of trafficking; however, it is making significant efforts to do so. In 2012, Estonian authorities prosecuted more individuals under the country's new anti-trafficking law, but they did not secure any convictions under this new law and did not impose significant prison sentences for individuals convicted under other laws for pimping or supporting human trafficking. The government sustained funding for victim care through NGOs, but the NGOs reported assisting fewer victims than in the previous year and the police did not refer any victims to NGOs for assistance. The temporary residency program for foreign trafficking victims went unused for a fifth consecutive year. The government sponsored some awareness campaigns for students and potential migrants, as well as for students and potential migrants, as well as a hotline to educate vulnerable individuals and refer victims to care.

Te raadplegen op: http://www.ecoi.net/local_link/250811/361785_en.html

De asielpprocedure

De asielpprocedure in Estland getoetst aan de procedure richtlijn van 01.12.2005:

17.06.2013 - UN Committee Against Torture Show source description

Estonia

Concluding observations of the Committee on state report implementation of the Convention against Torture [ID 252573]

or another institution to serve as a national human institution to provide it with adequate resources to carry out its mandate. Situation of asylum seekers 15. The Committee is concerned: (a) That persons seeking asylum may not enjoy all the procedural guarantees, including the right of appeal against

negative decisions including in cases where Estonian border authorities reportedly reject, within the admissibility or accelerated procedure, all asylum applications filed by persons who have arrived in Estonia via the Russian Federation; (b) That the risk of refoulement exists with regard to decisions under accelerated procedure made by border guards who are not trained, equipped or resourced to conduct personal interviews, examine applications for international protection and undertake the legal analysis of the asylum claims; (c) By conditions prevailing in Harku Expulsion Centre for irregular migrants, such as poor food, routine handcuffing during transfers to hospitals or courts, disproportionate use of force and verbal abuse by staff. Is or courts, disproportionate use of force and verbal abuse by staff. Is or courts, disproportionate use of force and verbal abuse by staff. CAT/C/EST/CO/5 6 The State party should
Te raadplegen op: http://www.ecoi.net/file_upload/1930_1373537344_g1344584.pdf
Er bestaat met andere woorden een reëel risico op schending van artikel 3 EVRM.
Dat aldus voormelde motivering niet afdoende is;
Zodat, de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten niet beantwoordt aan de motiveringsvereisten die krachtens artikel 2 en 3 van wet 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 Vreemdelingenwet vereist zijn.
Dat dit middel gegrond is."

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De verzoekende partijen bespreken de verschillende motieven in hun middel waardoor zij aantonen de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissingen geven duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissingen zijn genomen. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De verzoekende partijen betwisten dat de motivering afdoende is.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Wat de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet betreft, moet er op worden gewezen dat artikel 6 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 bepaalt dat deze "slechts van toepassing is op de bijzondere regelingen waarbij de uitdrukkelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen". Uit een en ander volgt dat op het stuk van de motiveringsverplichting de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen een wet van suppletoire aard is (RvS 30 maart 2004, nr. 129.903; RvS 27 juni 2006, nr. 160.589).

Artikel 62, eerste lid, eerste zin van de vreemdelingenwet bepaalt dat "de administratieve beslissingen (...) met redenen (worden) omkleed". Daargelaten de vraag of deze bepaling wel een motiveringsverplichting oplegt die strenger is dan deze voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, – zodat de bestreden beslissingen derhalve niet zouden vallen onder de toepassing van laatstgenoemde wet – kan hoogstens worden besloten dat de in artikel 62, eerste lid, eerste zin van de vreemdelingenwet bepaalde vormvereiste dezelfde draagwijdte heeft als de motiveringsplicht die de wet van 29 juli 1991 oplegt.

De verzoekende partijen betwisten het onderdeel van de motivering waarin wordt gesteld dat Estland de Conventie van Genève heeft ondertekend en er moet worden van uitgegaan dat Estland het beginsel van non-refoulement en haar verdragsverplichtingen zal nakomen. De verzoekende partijen citeren uit verschillende rapporten om dit in twijfel te trekken.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen zich beperken tot het citeren van een aantal rapporten zonder evenwel te verduidelijken wat zij hieruit menen te kunnen afleiden of zonder toe te lichten hoe dit van belang kan zijn voor hun zaak. Door louter te verwijzen naar uittreksels uit rapporten zonder verder

te concretiseren waarom zij hiernaar verwijzen en hoe dit relevant kan zijn voor hun zaak, maken de verzoekende partijen geen schending van de motiveringsplicht aannemelijk.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna verkort het IVRK) *juncto* artikel 3 van het EVRM.

Ter adstruering van hun middel zetten de verzoekende partijen uiteen wat volgt:

“Het belang van het kind

1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk zijn voor het kind, en nemen hiertoe alle passende wettelijke bestuurlijke maatregelen.

3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg of bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht.

<http://www.kinderrechten.nl/p/13/241/artikel-3>

Verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met het belang van de kinderen van mijn cliënten in zijn beslissing. Het is algemeen bekend dat de situatie van kinderen te wensen over laat in Estland. De criminele bendes zijn op zoek naar kinderen van kwetsbare gezinnen. (zoals asielzoekers) om ze te ontvoeren en vervolgens ze te misbruiken.

Verzoekers kinderen sturen naar een land waar ze het risico lopen om slachtoffer te worden van de misdaden van criminele bendes komt neer op een onmenselijk en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM en vormt eveneens een schending van artikel 3 van kinderrechten verdrag.

Ze wensen te verwijzen naar het hieronder staande rapporten om aan uw raad duidelijk maken hoe de kinderen uitgebuit/gepest/mishandeld worden in Estland

Child Abuse: Child abuse continued to be a problem. In 2012 police reported 303 cases of sexual abuse of minors, 23 percent more than in 2011. In the same year, courts convicted 56 individuals of sexually assaulting minors. The Police and Border Guard Board worked to combat child abuse, including sexual abuse. The legal chancellor acted as children's ombudsman. On November 21, the parliament passed a new law to introduce stricter punishments of two to eight years in prison and criminalizes purchasing sex from minors. The law foresees additional background checks for persons working with children.

Te raadplegen op: Te raadplegen op: Te raadplegen op: Te raadplegen op: Te raadplegen op: Te raadplegen op: http://www.ecoi.net/local_link/270705/387450_en.html

Uit deze rapporten dat Estland geen geschikt land is voor de kinderen van mijn cliënten.

Te raadplegen op: <http://inforesist.org/v-latvii-izbili-rebenka-iz-semi-ukrainskix-bezhencev/>

Dat dit middel gegrond is.

De verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij nagelaten heeft om rekening te houden met het belang van de kinderen. Ze stellen dat het algemeen bekend is dat de situatie van de kinderen te wensen over laat in Estland en dat criminele bendes op zoek zijn naar kinderen van kwetsbare gezinnen om ze te ontvoeren en ze vervolgens te misbruiken.”

Dienaangaande merkt de Raad op dat de verzoekende partijen zich beperken tot een gratuite bewering en geen enkel begin van bewijs aanbrengen ter staving van hun argument. Dergelijke blote bewering is onvoldoende om een schending van artikel 3 van het EVRM aannemelijk te maken.

Ze verwijzen naar een uittreksel uit een rapport om hun stelling te staven, echter blijkt uit dit uittreksel dat de mishandeling van kinderen inderdaad wel een probleem vormt in Estland. Evenwel wordt in dit uittreksel geen enkele vermelding gemaakt van ontvoeringen van kinderen van kwetsbare gezinnen. Dit artikel verduidelijkt dat seksueel misbruik van kinderen strenger gestraft zal worden en dat er bijkomende screenings zullen voorzien worden voor personen die met kinderen werken. De Raad ziet niet in wat de relevantie van dit artikel voor de onderhavige zaak is en de verzoekende partijen lichten dit evenmin toe.

Uit dit artikel kan alleszins niet worden afgeleid dat de verzoekende partijen niet zouden mogen teruggestuurd worden naar Estland om daar hun asielaanvraag behandeld te zien.

Een schending van de aangevoerde bepalingen wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

In een derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel *juncto* artikel 3 van het EVRM.

Ter adstruering van hun middel zetten zij uiteen wat volgt:

“Verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met een eventuele oorlog met Rusland. Verzoekers terugsturen naar een land waar reële kans bestaat op oorlog komt neer op een onmenselijke en vernederende behandeling.

Merkwaardig is de volgende citaten van verweerder:

Betreffende verklaring van de betrokkene dat hij via media en internet vernam Estland op de rand van een burgeroorlog staat benadrukken we dat dit persoonlijke beoordeling op de rand van een burgeroorlog staat benadrukken we dat dit een persoonlijke beoordeling van de betrokkene betreft. Terwijl in landeninformatie het volgende staan:

Russia warns of “unfortunate consequences” over Ethnic tension in Baltic States

Te raadplegen op:

<http://www.buzzfeed.com/maxseddon/russia-warns-of-unfortunate-consequences-over-ethnic-tension#513pj4>

Estonia PM warns Europe must guard against Russia in long term

Te raadplegen op:

<http://www.ft.com/cms/s/0/0a08ca2e-3291-11e4-a5a2-0144feabdc0.html#axzz3E4c997Xe>

This is bad: Russia ‘abducts’ Estonian officer after Obama says US will defend Estonia

Te raadplegen op:

<http://www.vox.com/2014/9/5/6110037/estonia-officer-kidnapped>

Russia talks tough with Estonia as ‘protecting Russian speakers’ excuse wheeled out again after justifying Crimean takeover

Te raadplegen op:

<http://www.news.com.au/world/russia-talks-tough-with-estonia-as-protecting-russian-speakers-excuse-wheeled-out-again-after-justifying-crimean-takeover/story-fndir2ev-1226859957676>

Cameron Warns Russian Interference in Estonia is “Red Line”

“All members of NATO are subject to that collective defense, Estonia included,” Cameron told the House of Commons on Monday.

Te raadplegen op:

<http://www.talkradionews.com/world-news/2014/09/08/david-cameron-warns-russian-interference-estonia-red-line.html>

Ik laat het aan uw raad op te beoordelen of er sprake is van een persoonlijke beoordeling verzoekers .

Dat dit middel gegrond is.”

In dit middel menen de verzoekende partijen dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met een eventuele oorlog met Rusland.

De verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden in hun betoog. Op heden is er geen sprake van een oorlog met Rusland. Bijgevolg is het hele betoog van de verzoekende partijen hypothetisch.

Dergelijk betoog is niet voldoende om een schending van artikel 3 van het EVRM aannemelijk te maken. Evenmin tonen de verzoekende partijen hiermee aan dat de verwerende partij niet zorgvuldig zou hebben gehandeld.

Het derde middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU